

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: *Zempléni Árpád*

Cím: *meghalt*

Forrás: *Új Nemzedék*

Bp

(Hely)

1919. 14.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Zempléni Árpád

Idő

"1919"

Személy

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz

— Zempléni Árpád meghalt. Az ismert, kiváló költő, Zempléni Árpád vasárnap meghalt Budapesten ötvennégy éves korában. Elmulása részvétet fog kelteni irodalmunk barátaiban, akik az ő finom szövéstől, magyaros hangulatu és mindig emelkedett stílusu verseit ismerik és kedvelik. A zempléni megyei Tállyán született s családi neve Imrey volt, a Zempléni nevet mint költő még pályájának kezdetén vette fel s már hamarosan ismertessé tette lírai verseivel. A sárospataki főiskolán, majd a debreceni kollégiumban tanult s első versei a debreceni újságokban jelentek meg. Harminc évvel ezelőtt került Budapestre és sok nélkülözés között „tört a csillagok felé”. A budapesti szépirodalmi lapokban megjelent lírai versei hamarosan feléje tereltek a figyelmet s élete is nyugalmasabbá vált, amikor Arany János fia, Arany László pártfogására állást kapott a Földhitejintézet levéltárában, ahol mint levéltáros dolgozott és e hivatalából ez év közepén vonult nyugalomba. Kezdetben Vajda János költői iskolájához tartozott, de azután teljesen egyénivé fejlődött ki tartalmas, mély költészete. Nyelvében Arany János nyelvének tisztaságát igyekezett követni mindig s formaérzéke is kitűnő volt. Ez tette különösen képessé arra, hogy külföldi költők verseit a maguk teljes formaszépségében tudta lefordítani. Francia és olasz költőkből fordított legszívesebben és e műfordításai valóban

mintaszerűek és költői szépségűek. Első, legnagyobb költői sikerét *Dido* című kötetével aratta 1901-ben. E kötet lírai versei között több olyan akad, amelyek mindig gyöngyei maradnak irodalmunknak. Évekkel ezelőtt új esapáson kezdett haladni s a turáni magyarság bölcsője felé fordult az érdeklődése s finn-osztják mondák magyaros motívumainak alapján gyönyörű kis époszokat írt, amelyek közül a „Boszu” című egyike irodalmunk legszebb, legnemesebb költői alkotásainak. Néhány ilyen époszát pályadíjakkal is megkoszoruzta a Kisfaludy-Társaság és az Akadémia. E művei *Turáni dalok* gyűjtőcímmel jelentek meg 1910-ben és értéküket az is jellemezheti, hogy angolra és németre is lefordították kiváló műfordítók. Költészetét egyébként azzal is kiüntette a Kisfaludy-Társaság és a Petőfi-Társaság, hogy megválasztotta rendes tagjainak sorába. Temetéséről is a Kisfaludy-Társaság gondoskodik; diszsióhelyet is kért számára a Kerepesi-úti temetőben. Csöndes és jóságos természetű ember volt s finom lelkű nevével, *Riszdorfer-Révész* Anna zongoraművésznővel boldogságban töltötte napjait, költői hangulatai közt a maga költői álmovilágában élve, mint igazi költő és nemes lelkű ember, akit mindenki szeretett. Temetése holnap, kedden délután négy órakor lesz a Kerepesi-úti temető halottasházából.

os háziyomdaja 1919.